

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek (przewodniczący)

SSN Leszek Bosek (sprawozdawca)

SSN Paweł Czubik

w sprawie ze skargi R. B.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawie I NSP 171/19,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 13 maja 2020 r.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 23 stycznia 2020 r. R. B. wniósł osobiście do Sądu Najwyższego skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawie I NSP 171/19, wnosząc o:

- 1) zobowiązanie Sądu Najwyższego do złożenia do akt: a. „dowodów umocowania na urządzie sędziego”, „osób podających się za sędziów”, na okoliczność nieistnienia dowodów; b. „dowodów umocowania przez Naród do wykonywania władzy sądowniczej”, osób podających się za sędziów, na okoliczność nieistnienia dowodów; c. listy uczestników posiedzenia trzech izb w dniu 23 stycznia 2020 r. na okoliczność ustalenia osób, które dały dowód, że nie spełniają definicji sędziego z art. 178 ust. 1 Konstytucji;
- 2) „zorganizowanie Sądu Najwyższego zgodnie z Konstytucją i ustawami”;
- 3) stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie;
- 4) przyznanie na rzecz skarżącego kwoty 20.000 zł zadośćuczynienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. 2018, poz. 75), niezbędnym warunkiem dopuszczalności skargi o stwierdzenie przewlekłości postępowania jest wniesienie jej w toku postępowania.

Skarga na przewlekłość postępowania ma przede wszystkim za zadanie eliminowanie i zapobieganie przewlekłości przez dyscyplinowanie sądu do podejmowania terminowych i właściwych czynności prowadzących do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie, tym samym skarga na przewlekłość postępowania wniesiona już po jego prawomocnym zakończeniu nie może odnieść tego skutku (postanowienia Sądu Najwyższego z: 12 sierpnia 2014 r., III SPP 159/14, 10 czerwca 2014 r., III SPP 110/14; 3 września 2019 r., I NSP 73/19).

R. B. wniósł skargę na przewlekłość postępowania w sprawie I NSP 171/19, które w momencie jej sporządzenia było już zakończone. Postanowieniem z 7 stycznia 2020 r., I NSP 171/19 Sąd Najwyższy pozostawił bowiem skargę R. B. bez rozpoznania.

Wnioski o „zobowiązanie Sądu Najwyższego do złożenia do akt” określonych dokumentów oraz „zorganizowanie Sądu Najwyższego zgodnie z Konstytucją i ustawami”, jako pozbawione podstaw prawnych i złożone poza jakimkolwiek trybem, musiały zostać uznane za niedopuszczalne.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.